

Kulturdepartementet

Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Saksbehandler: Reidar Gjersvik
Direkte tlf.: +47 21 04 58 95

Vår ref.: 14/4544-3
Deres ref.:

Vår dato: 03.06.2014
Deres dato:

Høringsuttalelse fra Kulturrådet om hjemmel for å kunne kreve politiattest fra personer som skal arbeide med mindreårige i kulturinstitusjoner

Vi viser til høring med bakgrunn i høringsbrev og høringsnotat fra Kulturdepartementet av 18.3.2014 om opprettelse av hjemmel for å kreve politiattest fra personer som skal arbeide med mindreårige i kulturinstitusjoner. Dette er en høringsuttalelse fra fagadministrasjonen i Norsk kulturråd (Kulturrådet), herunder også sekretariatet for Den kulturelle skolesekken (DKS).

Kulturrådet er svært positive til forslaget om å innføre en hjemmel for å kunne kreve politiattest fra personer som skal arbeide med mindreårige i kulturinstitusjoner. Vi mener at denne muligheten gir beskyttelse og trygghet for barna, kunst- og kulturaktørene, og institusjonene. Vi er også enige i at ordlyden i forslaget ikke er gjort absolutt, men at den åpner for mulighet til å kreve politiattest ved behov.

Kulturrådet er imidlertid opptatt av å få klargjort virkeområdet til bestemmelsen. Ordlyden i bestemmelsen gir rettigheter til å kreve fremleggelse av politiattest til «kulturinstitusjoner». Mange kunstnere og kulturarbeidere som arbeider med mindreårige, både generelt og innenfor DKS, gjør dette innenfor rammer som vi er i tvil om vil falle inn under begrepet «kulturinstitusjon» slik dette er definert i høringsnotatet. Hvis de ikke faller inn under begrepet vil vi foreslå en endring i ordlyden, fordi vi mener at det er viktig at alle som inngår avtaler med kunstnere og kulturarbeidere, spesielt på bakgrunn av midler fra DKS, er omfattet av denne bestemmelsen.

DKS er organisert som et samarbeidsprosjekt mellom kultur- og opplæringssektoren på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå, og omfatter alle skoler i Norge. Fylkeskommunen er ansvarlig for koordineringen regionalt, men kommunene har også mulighet for å utvikle sitt eget program. Midlene til DKS fordeles av kulturdepartementet til fylkeskommunene, hvor en del av midlene går direkte ut til kommunene, en del forvaltes av fylkeskommunene og den siste delen er fri til å fordeles av fylkeskommunen. Vi har også 9 større kommuner i Norge som forvalter alle midlene sine direkte. Disse får da hele tildelingen via fylkeskommunen for å administrere DKS selv. Den kulturelle skolesekken finansieres av spillemidler som fordeles av kulturdepartementet. I 2012 var summen 167 mill.kr. I 2013 er dette beløpet 200 mill.kr. Det vil altså i de fleste tilfellene være fylkeskommunene/kommunene som er avtalepart, og selv om de i den rollen både er organisert

virksomhet av offentlig karakter og drivere av kulturell virksomhet, er det ikke klart for oss om de defineres inn under begrepet «kulturinstitusjon».

Det er stor variasjon i hvordan DKS organiseres på regionalt og lokalt nivå, og i mange tilfeller vil utøverne som er hyret inn på oppdrag for DKS være mennesker som avtaleparten vet lite om. I noen tilfeller inngås avtaler på bakgrunn av visninger e.l., og noe reelt intervju av aktørene blir ikke foretatt. Nettopp fordi prosessene med å inngå avtaler ofte innebærer liten kontakt mellom oppdragsgiver og aktør, mener vi at det er viktig at de som inngår avtalene kan ha muligheten til å innhente politiattest. Dette vil i mange tilfeller være tilnærmet den eneste muligheten de som koordinerer og organiserer DKS har til å føre en slags kontroll med at de som blir hyret inn er skikket til å jobbe så tett på barn.

For alle forestillinger o.l. som oppføres med midler fra DKS er det et krav til at det skal være en lærer til stede under heleføremføringen. Av og til vil det at det er en lærer til stede være sikkerhet nok, og behovet for å vite noe om aktørene ikke gjøre seg gjeldende. Noen produksjoner vil imidlertid innebære et så tett samarbeid med barna at behovet for å føre en viss kontroll melder seg. Dessuten er det flere kunst- og kulturprosjekter som er en lengre samarbeidsprosess mellom kunstner og barn, hvor det både er forarbeid og etterarbeid.

Vi foreslår derfor at det i rettigheten skal presiseres at det med «kulturinstitusjoner» også menes avtaler finansiert av ordninger som Den kulturelle skolesekken, og alle avtaler som er inngått mellom organisasjoner og frittstående kunst- og kulturaktører om tilbud rettet mot barn og unge.

Kulturrådet vil påpeke at muligheten til å kreve politiattest ved behov ikke må brukes som en måte å skjerme barn og unge fra den sanselige og erkjennelsesmessige påvirkningen det er å oppleve kunst og kultur. Kunst og kultur kan og skal noen ganger være satt på spissen eller speile samfunnets skyggesider, og dette må ikke blandes sammen med formålet for denne hjemmelen.

Med hilsen

Anne Aasheim
direktør

Reidar Gjersvik
avdelingsdirektør

Godkjent og ekspedert elektronisk